

eget oprindelige Lovforslag. Dette Ændringsforslag indeholder, som sagt, visse Forbedringer i Sammenligning med det oprindelige Lovforslag, nemlig de Ændringer, der findes i § 1; men Forslaget er yderligere udvidet derigennem, at man i § 2 har indføjet den Bestemmelse, at der allerede ved Gennemførelsen af de Toldforanstaltninger, Forslaget i øvrigt indeholder, skal finde en Nedsættelse af Fodtøjspriserne Sted. Det er udtrykt paa den Maade, at de Virksomheder, som beskæftiger sig med Fremstilling af Fodtøj, inden en bestemt Dato skal afgive til Finansministeren en Erklæring, hvorved de skal forpligte sig til at nedsætte Gennemsnittet af deres den 1. Juli 1927 gældende Engros-Priser med mindst 5 pCt.

Jeg maa tilstaa, at da jeg læste det Forslag, forbavsedes jeg, fordi jeg ikke rigtig forstod, at det overhovedet er muligt at gennemføre et Forslag som dette. Jeg ved ikke, hvad der vil ske, hvis en eller flere af de Fabrikanter, der er Tale om, nægter at foretage en Prisnedsættelse; paa den anden Side synes jeg ogsaa, at det kan komme til at indeholde meget betydelige Uretfærdigheder. I den Tid, der er gaaet, har de enkelte Skotøjsfabrikanter ingenlunde fulgt den samme Prispolitik, nogle af dem har nedsat deres Priser meget betydeligt, andre har ikke gjort dette. Men at en Række Enheder indenfor den danske Skotøjsindustri har gjort Forsøg paa at komme ned paa konkurrencedygtige Priser, nærer jeg for mit Vedkommende ikke nogen som helst Tvivl om. Jeg saa forleden Dag en Udsendelse fra en herværende Skotøjsfabrik, hvori meget stærkt fremhævedes, at de havde reduceret deres Priser i den Grad, at de nu vilde være i Stand til at tage det op selv med de billigste udenlandske Tilbud, de kunde tilbyde Fodtøj i forskelligt Udvalgt til saa billige Priser, at de, som de skrev, fuldt ud kunde konkurrere med Udlandets allerbilligste Pristilbud.

Forholdene ligger altsaa forskelligt, og hvis man vil gennemtvinge en yderligere Prisnedsættelse paa 5 pCt., vil man straffe de Virksomheder, som allerede i Forvejen har gjort deres yderste for at naa ned paa konkurrencedygtige Priser, medens det derimod vil blive en Cadeau, en Præmie til de Virksomheder, som har holdt deres Priser oppe. I øvrigt er jeg ikke i Stand til at se, hvorledes man overhovedet skulde kunne gennemføre en Foranstaltning som denne, og jeg har ikke i Udvalget, til Trods for at jeg har spurgt om det, kunnet faa at vide, hvad det var Tanken at gøre, saafremt en større eller mindre Del af de paagæl-

dende Fabrikker skulde nægte at gennemføre denne Foranstaltning. Skal de paagældende Krisetoldsatser i saa Fald slet ikke træde i Kraft?

Den Anke, som navnlig Socialdemokratiet har rettet imod det konservative Ændringsforslag, er, at det ikke indeholder Bestemmelser til Sikring af, at de i §§ 2 og 3 foreskrevne Bestemmelser virkelig gennemføres. I og for sig maa jeg sige, at jeg har Sympati med denne Anke. Naar man foreskriver saadanne Ting, som er antydet baade i § 2 og i § 3, skal der være saa meget Metode i Galskaben, at man sørger for, at de fornødne Kontrolforanstaltninger er til Stede. Det var ogsaa det Standpunkt, Venstre indtog ved Gennemførelsen af Loven af 28. Marts 1923 om Skotøj og Cigarer, en Lov, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Stauring omtalte.

Naar nu baade Skotøjsfabrikanterne og Socialdemokraterne søger at faa saadanne yderligere Kontrolforanstaltninger ind i Lovforslaget, forstaar jeg meget godt, at man med Forsæt har bestræbt sig for at lægge dem ganske nær opad de Foranstaltninger, der blev gennemført i 1923. Vi mener imidlertid, at Foranstaltninger som dem, der her er Tale om, overhovedet ikke bør gennemføres i dette Øjeblik. Derfor mener vi ikke, at Kontrolforanstaltninger, hverken af den ene eller den anden Art, vil være paakrævede. Naar man henviser til den Regulering, der blev gennemført af den tidligere Venstregering i 1923, var det, der den Gang var Tale om, at hindre en forbigaaende Valutakonkurrence fra valutasvage Lande, først og fremmest Tyskland, hindre en virkelig unfair Konkurrence overfor den danske Skotøjsindustri; men Forholdene ligger i Øjeblikket helt anderledes. Nu er der ikke Tale om en forbigaaende Konkurrence fra Udlandets Side, men ganske simpelt Spørgsmaal om Tilpasning af de indenlandske Produktionsforhold til det Prisniveau, der nu synes at skulle blive raadende, og som kendes fra Udlandet.

Forholdet ligger da saaledes for vort Vedkommende, at de Undersøgelser, der er foretaget, og de Forhandlinger, der har været ført i det Rigsdagsudvalg, der nu har afgivet Betænkning, ikke har overbevist os om, at det oprindelig fra konservativ Side stillede Forslag til en Ændring af Skotøjs- og Lædertolden bør gennemføres. Og Forholdet ligger endvidere saadan for os, at vi heller ikke mener, at Forslaget kan gennemføres med de Forbedringer, der er kommer til ved de Konservatives Æn-